

'Zingen helpt om je van pijn te verlossen'

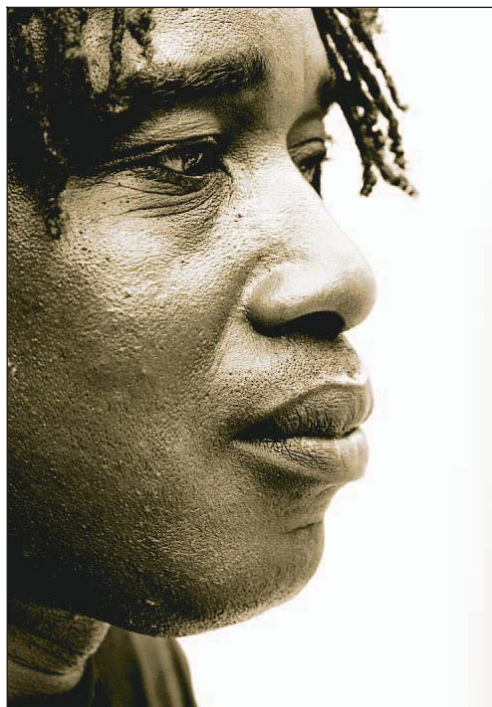
Met zijn indrukwekkende en veelzijdige stem is Mola Sylla een veelgevraagde gast bij verschillende formaties. Vorige week zong hij nog met cellist Ernst Reijseger op Noorderzon. Morgen presenteert Sylla zijn eerste eigen band op de ZomerJazzFietsTour.

Door Illand Pietersma

GRONINGEN ■ Tijdens de openingsavond van Noorderzon waren alle optredens in het Noorderplantsoen afgelast vanwege het weeralarm. Maar de voorstelling in de uitverkochte Noorderkerk kon gewoon doorgaan. Daar had cellist Ernst Reijseger juist een fluisterzacht intro gespeeld bij natuurdocumentairebeelden van Werner Herzog en begon Mola Sylla vanuit de coulissen te zingen met zijn krachtige en meeslepende stem.

Ineens was er een keiharde donderklap boven de kerk. Alsof die bij de muziek hoorde. "Ik begreep amper wat ik voelde", haalt Sylla het moment terug. "'Dit is écht!', dacht ik. Het was een soort geschenk. Maar ik vond het eigenlijk veel te mooi voor mij. Daar zijn geen woorden voor."

Sylla zingt altijd met gevoel. Zijn imponerende stem met emotioneel geladen uithalen is uit duizenden herkenbaar. Hij is afkomstig uit Senegal, waar de verhalende zangtraditie ligt bij de 'griots'. Is hij zelf een griot? "Nee. Maar een goede vriend van mij kwam uit een griotfamilie. Van hem heb ik veel geleerd. Vroeger zong je niet, wanneer je niet van een griot afstamde. Daar kon je grote problemen mee krijgen. Maar tegenwoordig heb je bekende zangers als Baaba Maal. Hij is geen griot, maar zingt zeer mooi en is heel beroemd. De wereld verandert, gelukkig."

Mola Sylla.

Foto: Krijn van Noordwijk

"Ik zong al toen ik heel klein was. Vaak bij een emotie. Kreeg ik een klap van mijn vader of van mijn moeder, dan begon ik te huilen. En dan maakte ik mijn liedje. Bij een emotie krijg ik zin om te zingen. Dat helpt om me van de pijn te verlossen."

Toen Mola Sylla (1956) eind jaren tachtig met de band Senemali naar Nederland kwam, vestigde hij zich in Amsterdam. Hij bezocht regelmatig jamsessies in het Bimhuis. "Alleen om te luisteren." Totdat cellist Tristan Honsinger hem aansprak: "Jij bent toch zanger van Senemali? Waarom doe je niet mee?"

"Omdat ik geen jazzmuzikant ben", antwoordde Sylla. Maar hij werd overgehaald. De reacties waren enthousiast.

"Jazz was mooi, lekker en iedereen was blij."

Sindsdien werd Sylla voor uiteenlopende projecten gevraagd – van jazz en klassiek tot latin en Cubaans – en speelde hij onder anderen met drummer Han Bennink en de band VeDaKi van de Russische toetsenist Alexei Levin. Hoe lukt het Sylla om vanuit de Senegalese traditie aansluiting te vinden bij al die andere muzieksoorten? "Ik had in Senegal veel gereisd. Daar leven verschillende etnische groepen met ieder hun eigen muziekcultuur. Daarom zing ik niet alleen in het 'wolof', maar ook in 'mandinka' of 'folani'. Bij ieder project bedenk ik welke etnische muziek het dichtst ligt bij wat de andere muzikanten doen. Daar haal ik dan mijn inspiratie vandaan. De ene keer schieten mij dan oude teksten te binnen. De andere keer doe ik mijn ogen dicht en zie ik mijn eigen beelden voor me."

Op de ZomerJazzFietsTour presenteert Mola Sylla zijn eerste eigen band met musici uit Afrika, Nederland en Rusland. "Daar probeer ik mijn eigen smaak mee te maken. Muziek is een beetje als koken. Ikzelf vorm de basis. Maar er moeten ook andere invloeden in." Opvallend is dat Sylla juist voor een Nederlandse ritmesectie heeft gekozen. "Nou, Afrikaanse musici spelen vooral 'grooving' ritmes. Westelingen zijn veel minder groovy, maar veel meer 'touching' en harmonieus. Die invloed wilde ik er ook bij betrekken. Op die manier moeten al die verschillende culturen in mijn band samenkomen."

■ OPTREDEN

De Mola Sylla Band is morgen, 29 augustus een van de 27 acts tijdens de ZomerJazzFietsTour in kerkjes en schuren in het Reitdiepdal. Meer informatie: www.zjft.nl